

Dr. FLORIN BEGNESCU (1880-1949) personalitate marcantă a medicinei veterinare, deschizător de drumuri pentru apicultura românească, o filă importantă în istoricul albinăritului

Prof. univ. dr. Curcă Dumitru
Facultatea de Medicină Veterinară din București
membru titular al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Romane.
curca_fiziopat@yahoo.com

PARTEA II-a

Activitatea științifică a dr. F. Begnescu cuprinde o arie largă de preocupări medicale și în domeniul entomologiei cu un accent pe specia albinelor, face studii botanice asupra florei melifere. Studiile și cercetările efectuate sunt bogat ilustrate cu macro și microfotografii originale, au fost publicate în reviste din țară și străinătate făcând ca numele său să fie cunoscut în lumea medicală și apicolă, instituții de specialitate din Europa sau din alte continente.

A clarificat o controversă destul de aprinsă la acea vreme, între apicultori și viticultori, aceștia din urmă afirmând că albinele distrug, prin penetrarea membranei bobului de strugure, o mare parte din recolte. Fl. Begnescu a demonstrat că, aparatul bucal al albinei prin structura sa morfo-funcțională nu permite acest fapt. Acțiunea de distrugere se datorează viespilor care posedă mandibule cu zimți ce pot fierăstrui membranele boabelor strugurilor și a altor fructe.

A făcut studii asupra modului de orientare al albinelor, arătând că ultimele inele abdominale posedă structuri glandulare ce emit o substanță cu miros specific fiecărei familii de albine. Demonstrează că, albinele își pot transmite între ele mesaje prin atingerea antenelor. Dotează câțiva stupi cu pereți laterali de sticlă pentru a putea urmări activitatea albinelor din interiorul stupului.

Face studii asupra aripilor și a zborului, precum și a modului în care albinele transportă apa, specificând că există o strictă repartizare a activităților pe anumite categorii de albine, iar cele care transportă apa sunt mereu aceleași. A determinat și timpul consumat la recoltarea nectarului și a polenului.

Tratând modul în care acționează asupra tractusului respirator al albinei, microscopicul parazit **Accarapis Woodi** folosește o tehnică originală de necropsie și examen microscopic elaborate de fiul său, medicul veterinar **P. Begnescu** (a treia generație de apicultori, Begnescu).

Publică peste 30 de broșuri, monografii și lucrări tehnico-științifice: **Cultura Albinelor** în două ediții, a 250 **ediția I-a** din 1915, cu noțiuni de Apicultură Rațională (Fig. 18 stânga și mijloc), respectiv 310 pagini a **ediției a II-a** din 1925, cu îndrumări de Apicultură rațională (Fig. 18 mijloc și dreapta); *Căminul albinelor* în anul 1924, conține 100 pagini; *Albinăritul și bogăția sateanului* (1916); *Maladii contagioase ale albinelor* (1929); *Acarioza albinelor* (1930); *Rouches et ruchers de Roumanie* (1932); *Poliția sanitar-veterinară și bolile contagioase ale albinelor* (1934); *Loca* (1936); *Apicultura* (82 pag, 74 ilustrații originale, 1945); *Die Rumensische Landwirtschaft: die Bienenzucht* (Praga, 1942) etc.

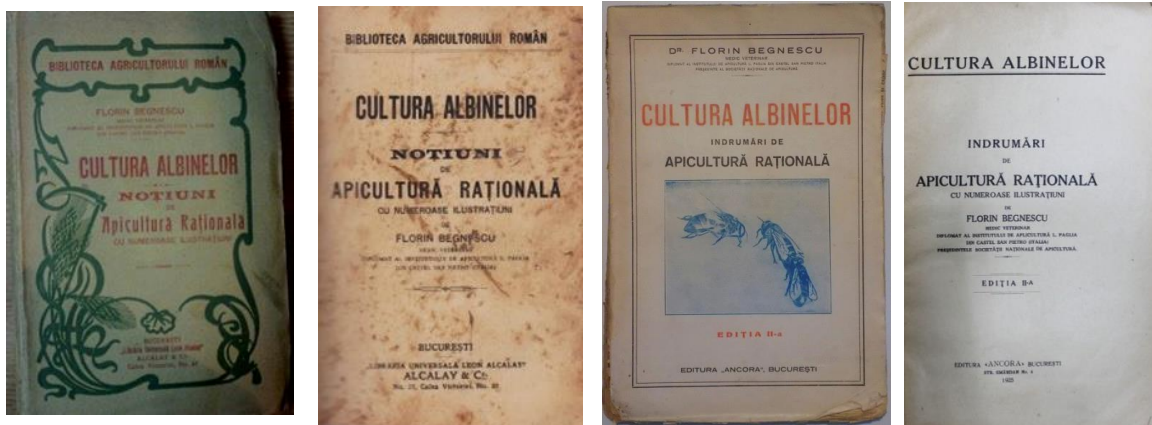

Fig. 18. Cultura Albinelor, de Fl. Begnescu, ediția I-a din 1915, cu noțiuni de Apicultură Rațională (stânga și mijloc); Cultura albinelor, îndrumări de Apicultură Raționala, cu numeroase ilustrațiuni de Florin Begnescu, editia a II-a, 1925 (mijloc și dreapta)

Activitatea publicistică a lui Fl. Begnescu a fost bogată și diversă, numărul lucrărilor științifice publicate trece de 250, spre exemplu: **CĂMINUL ALBINELOR** 1924 (Fig. 19 stânga); **REGATUL ALBINELOR** guvernat de știință, în Biblioteca Minervei (Fig. 19 mijloc); demonstrează științific că parazitul **Braula Coeca** este vectorul de transmitere al Nosemozei (Fig. 19 dreapta).

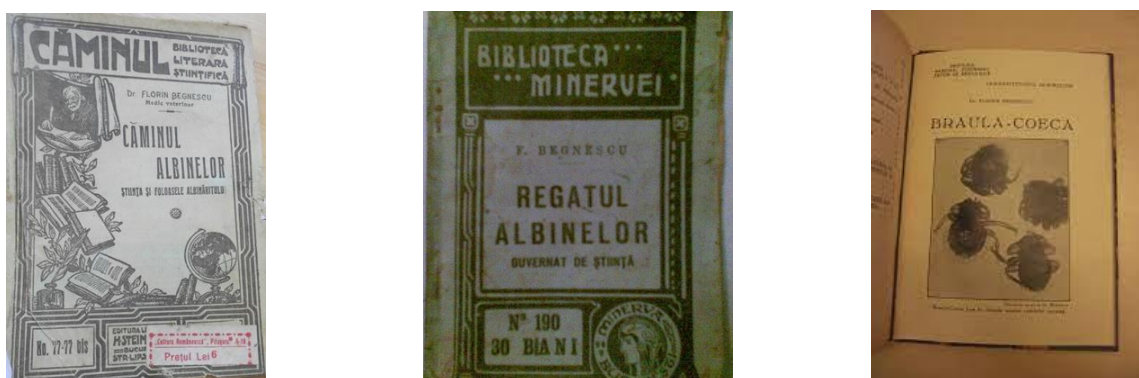

Fig. 19. Cartea: **Căminul albinelor** conține 100 pagini, cu 16 ilustrații, 1924 (stânga); **REGATUL ALBINELOR** guvernat de știință, în Biblioteca Minervei (mijloc); **BRAULA-COECA** (parazitologia albinelor), vectorul de transmitere al Nosemozei (dreapta)

Lucrarea intitulată: „**Abecedarul stuparului**”, apărută în Editura MARVAN S.A.R., în anul 1944 (Fig. 20), conține 48 de pagini, beneficiază de o ilustrație bogată, originală în culori, Begnescu punându-și în valoare și reale **calități de scriitor** pentru a desluși în versuri tainele apiculturii, publicația fiind apreciată în recenziile apărute în reviste din țară și din străinătate. Entuziasmul și munca depusă pentru răspândirea și progresul albinăritului în folosul comunității apicultorilor au fost răsplătite în anul 1928 prin numirea acestuia în funcția de vicepreședinte de onoare al Societății Centrale de Apicultură din România („*Proces-verbal*”, în *România apicolă*, an. 3, nr. 12, dec. 1928, p. 10.). Lucrarea a fost propusă pentru Premiul Academiei, dar evenimentele anului nu au mai permis materializarea acesteia.

Fig. 20. *Abecedarul stuparului* scrisă în versuri, cu o bogată iconografie originală în culori, cu peste 100 de ilustrații și fotografii color, publicată în anul 1944, lucrare mai amplă pe 48 pagini

Dr. Fl. Begnescu a acordat o atenție deosebită prevenirii, diagnosticului diferențial și tratamentului locii americane la albine. Loca americană este o maladie larg răspândită în lume, a fost descoperită în Africa de Sud, fiind introdusă probabil odată cu mierea contaminată. Este o boală a larvelor de albină cauzată de o bacterie numită *Paenibacillus larvae* sp. *larvae* (prescurtat Pil), numită altădată *Bacillus larvae*, având proprietatea de a forma spori. Puietul deschis (tinerele larve) este afectat, dar albinele căpăcesc în general celulele în ciuda bolii, care este astfel detectată în larvele moarte sub căpăcele. Sporii constituie forma infecțioasă. Puțin timp după ce au fost ingerați de către larvă, sporii germinează în intestinul mijlociu și se transformă în bacili vegetativi care se multiplică. Acești bacili migrează apoi în hemolimfă unde, din ce în ce mai numeroși, provoacă o septicemie care conduce inexorabil la moartea larvei. Sporii rezistă la radiații, la temperaturile ridicate și la dezinfectanți. Așadar, singurul stadiu vegetativ al *P.l. larvae* poate fi controlat cu succes cu antibiotice. Însă, acum legislația privind siguranța alimentelor, limitează la maximum folosirea antibioticelor la animale, este clar că tratamentele locii americane cu antibiotice ridică probleme de sănătate publică. Pentru apicultori, marea întrebare este „Cum să facem pentru a controla această boală care poate fi atât de periculoasă pentru albine fără a folosi medicamente?”. La această întrebare găsim răspuns în cartea lui Fl. Begnescu intitulată: MALADIA ALBINELOR – LOCA, publicată în anul 1946, în Editura de arte grafice „MARVAN” S.A.R., București (Fig. 21).

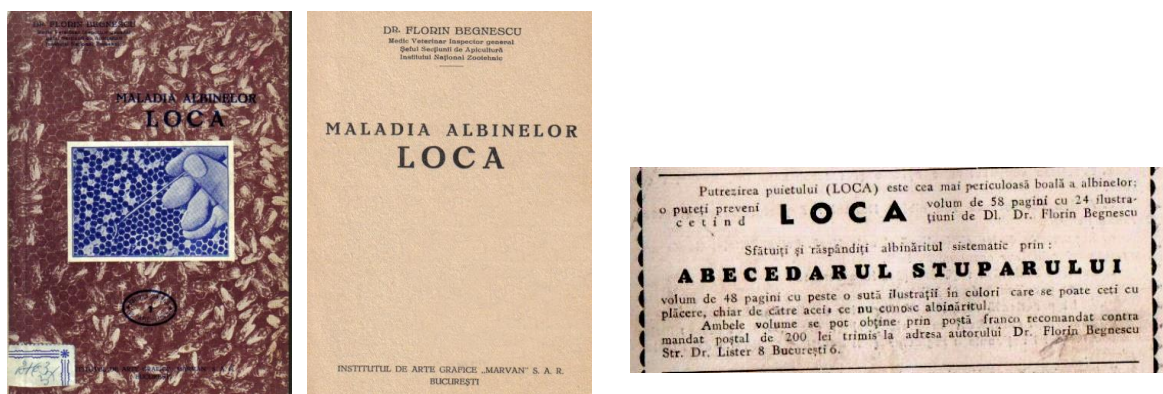

Fig. 21. Cartea intitulată: MALADIA ALBINELOR – LOCA, publicată în anul 1946, în Editura de arte grafice „MARVAN” S.A.R., București, 58 pagini, cu 24 ilustrații (stânga și mijloc); reclama ce este publicată în revista România Apicolă, Anul XXIII, nr. 4, aprilie 1948, privind apariția celor două volume (MALADIA ALBINELOR – LOCA și ABECEDARUL STUPARULUI), precum și posibilitatea obținerii acestora contracost, prin poștă, direct de la autor (dreapta)

Dr. Florin Begnescu a făcut studii asupra mierii, propolisului, a lăptișorului de matcă și a păsturei, cu privire la calitățile, proprietățile și salubritatea acestora, ca și asupra veninului de albine. Acesta s-a dovedit că are proprietăți curative în reumatismul poliarticular. În acest scop Secția de Apicultură din I.N.Z. a primit din partea Ministerului Sănătății avizul de a realiza tratamente prin

«**apipunctura directa**», sau cu venin conservat, după recoltare în tuburi capilare, prin injectare intradermică, realizându-se ameliorări importante în majoritatea cazurilor.

Legat de această terapie, face un studiu asupra acului albinelor prezentând micro-fotografii în care se observă că, acul este format din doua stilete, ce alunecă unul peste celălalt, lăsând în centru lumenul prin care se elimină veninul, conținut în două vezicule intra abdominale. Cele două stilete au barbeculi – zimți – ceea ce face ca acul odată pătruns în timpul unui atac, să nu mai poată fi retras. Acul pătrunde în primul rând prin mișcarea stiletelor înainte și înapoi. Acul reginei, (al mătcii), nu prezintă barbeculi, fapt ce face ca, regina să nu moară după o luptă. De altfel, tot cu aceste cercetări a demonstrat că, dtr-o sută de albine ce au înțepat, au murit 47 albine la 12 ore, 21 albine la 24 de ore, 10 albine la 48 de ore, iar 22 albine între 65 și 72 de ore.

Activitatea prodigioasă a **dr. Fl. Begnescu** s-a manifestat nu numai prin cercetări și publicații, ci și prin participarea ca reprezentant al României la diferite congrese interne și internaționale. A participat la asemenea manifestări organizate pentru Medicina Veterinară sau Apicultură la Torino (1928), Bruxelles (1935), Paris (1932, 1937), Zürich (1939), Roma, Budapesta, Praga, Haga, New York (1934), București etc.

S-au spicuit numai cele mai semnificative manifestări științifice la care a participat singur sau împreună cu alți colaboratori. La toate acestea a susținut rapoarte sau comunicări. A făcut parte din comitete internaționale de organizare a unor congrese, a prezidat nenumărate asemenea manifestări științifice.

În anul 1912 inventează “*siringa pentru variolozări*“. Brevetul a fost cumpărat de firma *Hauptner* din Berlin, care a produs-o până în anul 1920. Brevetează un nou tip de stup, împreună cu **C. Țintea**. Stupul ușura activitatea albinelor, precum și pe aceea de întreținere și igienizare a acestuia.

Pe lângă activitatea profesională **F. Begnescu** a dus în Galați și apoi în București o intensă activitate socială și culturală. În Galați a fost mulți ani președintele *Căminului Cultral Sf. Impărați*. Inițiază împreună cu un comitet, ridicarea în oraș a unei clădiri pentru Palatul Cultural, care există și astăzi. A fost secretar general al “*Societății Culturale V. A. Urehea*”. A fost membru al Curții cu Juri a orașului a Galați.

La congresul de Medicină Veterinară de la New York, din partea României au participat **Dr. Gh. K. Constantinescu, Dr. Fl. Begnescu, Dr. I. Radulovici, Dr. Gh. Manolescu, Prof. Gh. Nichita**. Întors în țară, **Fl. Begnescu** scrie impresiile de călătorie într-un volum intitulat «*25 de zile în America: Impresii de călătorie*» (Fig. 22 stânga), editura Universala Alcalay & Co, București, 1935. Pentru această carte a primit aprecieri și mulțumiri din partea Consulatului S.U.A. în România (Fig. 22 dreapta).

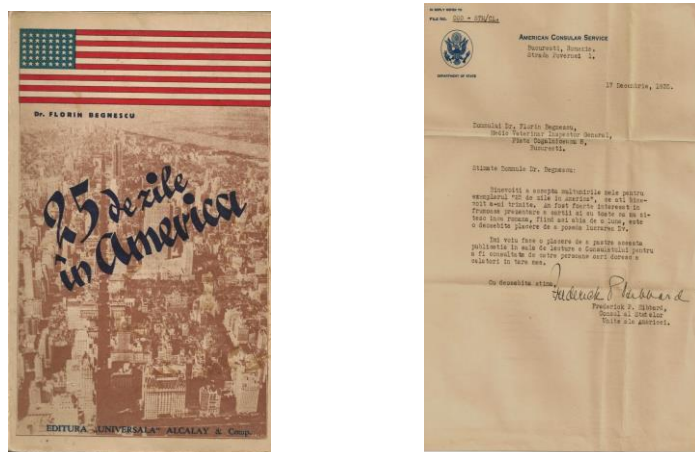

Fig. 22. Volumul intitulat «*25 de zile în America*» (stânga); cu mulțumirile adresate din partea Consulatului S.U.A. de la București (dreapta)

La al IX-lea *Congres Apicol* de la Paris, în anul 1937, este ales președinte al unei secțiuni și membru permanent al *Comisiei Internaționale pentru Congresele Apicole*. Lucrările rapoartele, discuțiile și rezultatele acestor manifestări științifice au fost consemnate, unele în extenso altele în rezumat în *Revista Științelor Veterinare* sau în alte publicații.

În ziua de 16 ianuarie 1934, se stinge din viață **prof. dr. Ion Cantacuzino**, iar **dr. Fl. Begnescu** îi dedică un întreg număr al Revistei Științelor Veterinare, pentru a evoca personalitatea marelui dispărut, colaborator sincer al profesiei medical veterinare.

În anul 1939 Ministerul Agriculturii înființează Comisia pentru Apicultură, sub președenția lui **Fl. Begnescu**. În acei ani, **dr. Fl. Begnescu** a fost Președintele *Societății Naționale de Apicultură*. În anul 1941 este numit Consilier al Ministerului Agriculturii pentru **Apicultură**, din cadrul Direcției Sanitar-Veterinare. În acest post va iniția crearea de **Centre Apicole** cu rol în propagarea apiculturii științifice, în toate județele țării, întreprinzând vizite la toate filialele Societății Naționale de Apicultură.

Dr. Florin Begnescu a fost membru în Comitetul de Conducere al *Asociației Generale a Medicilor Veterinari din România*.

În anul 1939, ia ființă *Colegiul Medicilor Veterinari*, **dr. Fl. Begnescu** este ales în comisia de disciplină. Din anul 1941 va fi ales *Secretar General* al Colegiului Medicilor Veterinari, post pe care îl va deține până la sistarea activității acestuia, după insatalarea regimului totalitar comunist.

Viața lui **Florin Begnescu** a fost închinată profesiei și pasiunii pentru cultura albinelor, iar eforturile și realizările sale au fost apreciate în publicații de specialitate din țară și din străinătate, în ziare și reviste.

Își satisface stagiul militar, în cursul anului 1908, ca medic veterinar ajutor la Regimentul 10 Călărași din Giurgiu (*Decizia nr. 1 din 4 ian. 1908, în Monitorul Oficial, nr. 223, 10 ian. 1908, p. 826*); obține gradul de sublocotenent (Fig. 23).

Fig. 23. Sublocotenentul Florin Begnescu, în ținuta de gală (1913)

Ca militar în rezervă, Dr. Florin Begnescu a făcut toate concentrările și manevrele și a participat la cele două campanii militare începând cu aceea a războiului Balcanic din 1913 (Fig. 24 stânga). În această campanie a fost ridicat la gradul de locotenent. Este decorat cu medalia « *Avântul Țării* », iar în luna Iulie 1914 este demobilizat.

Este rechemat sub arme în 1916 și va face, după cum scrie în memoriile sale, **650 de zile de front**, în Primul Război Mondial, fiind ca medic veterinar, în statul major al Regimentului **15 Obuziere**. Ia parte la ofensiva spre Ardeal ajungând până la Brașov, apoi participă la replierea spre Moldova. Este decorat cu *Crucea de Război*, cu barățele *Ardeal, Carpați, Dobrogea, București, Mărăști, Mărășești*. Va fi demobilizat la 30 mai 1919, în grad de căpitan (Fig. 24 mijloc).

În perioada celui **de-Al Doilea Război Mondial** a susținut cursuri de **apicultură pentru invalizii de război** (a se vedea Fig. nr. 14).

Ca **ofițer al armatei române, în activitate și apoi în rezervă**, a dobândit toate gradele până la gradul de **colonel în rezervă** (*Monitorul Oficial, Partea I, nr. 38, 15 februarie 1944, p. 1217*) și apoi a fost înaintat **general de brigadă onorific** (*Monitorul Oficial, Partea I, nr. 114, 21 Mai 1947, p. 4045*).

Fig. 24. Florin Begnescu în ținuta militară, în timpul războiului Balcanic din 1913 (stânga); după demobilizare la 30 Mai 1919, în grad de căpitan (mijloc); în gradul de colonel în rezervă din anul 1944 (dreapta)

Regimentul 15 Artilerie a fost o unitate de artilerie de nivel tactic, care s-a constituit la 14/27 august 1916, prin mobilizarea unităților și subunităților existente la pace. Regimentul era dislocat la pace în garnizoana Giurgiu. Regimentul a făcut parte din organica Brigăzii 3 Artilerie alături de Regimentul 6 Artilerie. La intrarea în război, Regimentul 15 Artilerie a fost comandat de colonelul Alexandru Cornățeanu. Regimentul 15 Artilerie a participat la acțiunile militare pe frontul român, pe toată perioada războiului, între 14/27 august 1916 - 28 octombrie/11 noiembrie 1918.

Participarea la operații

Campania anului 1916

Articol principal: Bătălia de la Brașov (1916).

Articol principal: Bătălia de pe Valea Prahovei (1916).

Campania anului 1917

Articol principal: Bătălia de la Mărăști.

În campania din anul 1917 Regimentul 15 Artilerie a participat la acțiunile militare în dispozitivul de luptă al Diviziei 3 Infanterie, participând la Bătălia de la Mărăști. În această campanie, regimentul a fost comandat de colonelul Nicolae Bujoreanu.

Comandanți:

Colonel Alexandru Cornățeanu

Colonel Nicolae Bujoreanu

Dr. Fl. Begnescu a primit distincții atât pentru activitatea militară cât și pentru cea civilă:

- **Steaua României** în grad de Cavaler,
- **Coroana României** în grad de Cavaler,
- **Medaliile Carol I și Ferdinand I,**
- **Crucea Serviciului Credincios de 25 de ani,**
- **Meritul Agricol** în grad de Cavaler și în grad de Ofițer.

În numărul 8 și 9 din August-Septembrie al revistei **România Apicolă** din 1947, ce apare în întregime ca “**Numar festiv închinat Domnului Dr. Florin Begnescu, cu ocazia împlinirii a 40 de ani de activitate apicolă**”.

Dr. Florin Begnescu s-a stins din viață, la București, în dimineața zilei de **23 ianuarie 1949**.

În decembrie 1970, revista **Apicultura** publică un articol în memoria **dr. Florin Begnescu** cu ocazia împlinirii a 90 de ani de la naștere.

În anul 1996, în nr. 10 al revistei **România Apicolă** publică un elogios articol intitulat «**Remus și Florin Begnescu, prestigioși precursori ai apiculturii românești**» sub iscălitura **ing. Eugen Mârza**, Președintele Asociației Crescătorilor de Albine din România.

La **Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Apicultură**, din București se află un bust sculptat (Fig. 78), în memoria lui **Dr. Florin Begnescu**, ridicat prin inițiativa **Ing. V. Harnaj**, Președintele Asociației Naționale a Crescătorilor de Albine. **Dr. Florin Begnescu** s-a stins din viață, la București, în locuința sa din str. Dr. Lister, nr. 8, în dimineața zilei de 23 Ianuarie 1949.

În memoria lui Fl. Begnescu posteritatea a confecționat și amplasat un bust din marmură albă (Fig. 25), ce a fost **dezvelit în anul 1980**, de prof. dr. ing. Veceslav Harnaj, la împlinirea a 100 de ani de la nașterea dr. Florin Begnescu, cu prilejul inaugurării noului sediu al **Institutului de Cercetare Dezvoltare pentru Apicultură** de pe platform Băneasa.

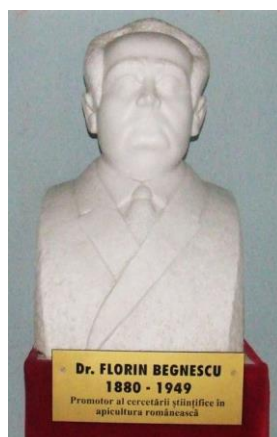
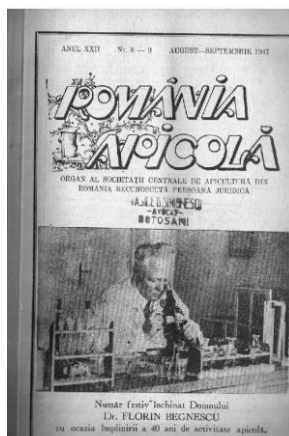

Fig. 25. Revista **ROMÂNIA APICOLĂ** din 1947, numărul 8 și 9 din August-Septembrie, apare în întregime ca: “Numar festiv închinat Domnului Dr. Florin Begnescu, cu ocazia împlinirii a 40 de ani de activitate apicolă” (stânga); bustul lui Florin Begnecu din incinta INCDA, Băneasa-București (dreapta)

Una dintre personalitățile marcante ale apiculturii românești și ale celei mondiale din a doua jumătate a secolului XX, scria în publicațiile sale cu privire la apicultură că, **Florin Begnescu** a depus eforturi pentru aducerea acesteia la locul meritat între ocupațiile legiferate. În această idee **Dr. Ion Stefan Furtuna**, directorul *Direcției Sanitar Veterinare*, din *Ministerul Agriculturii* întocmește un memoriu prin care cere, crearea unui **serviciu apicol** sub conducerea **Dr. Fl. Begnescu**. Iată ce spune într-un paragraf: ... «*Pentru ca să dăm o directivă științifică și să asigurăm prosperitatea culturii albinelor în țarăsă însărcinăm cu titlu de consilier tehnic pentru apicultură pe dl. medic veterinar dr. Florin Begnescu, diplomat al unui institut de apicultură din Italia. Domnia sa este unul din cei mai erudiți apicultori, autorul a numeroase publicații de apicultură.*»

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Bartoș Gh. – Vechimea albinăritului la români. Culegere de materiale privind istoria agriculturii în România „Terra noastră”, vol. I, 123-131, București, 1969.
2. Begnescu Fl. – Note asupra albinelor și albinăritului în antichitate. După scrierile autorilor greci și latini. Traducere cu adnotații, după Billiard Raymond, Galați 1929.
3. Begnescu Fl. - Albinelile și albinăritul în România, Tipografia Bucovina, București 1926.
4. Chelcea I. – *Albinăritul în Moldova*, în *Studii și cercetări*, Muzeul Satului, București, 1971.
5. Constantinescu G. K., Moldoveanu Gh. – Zootehnie specială: Apicultura, după Cons. Dr. Fl. Begnescu, p. 348-426, București 1945-1946.
6. Crane Eva – Mierea, Editura APIMONDIA, București 1979.
7. Curcă D., Andronie Ioana Cristina, Andronie V. – From the history of the Romanian apiculture. XXXVIII International Congress of the World Association for the History of Veterinary Medicine, September 11th-13th 20008, Main topic „The man-animal-relationship from the antiquity until 20th century”, Proceedings ISBN 978-3-033-01734-4, p. 150-156, Engelberg Switzerland 2008.
8. Curcă D., Ioana Cristina Andronie, Andronie V. - From the History of the Romanian Apiculture. The 1st International Animal Health Science Conference, „The Beekeeping Conference”, November 4-5-6th, 2010, ACA, Băneasa-București. Abstracts, p.1, extenso pe CD, Internet. Proceedings of the 1st International Animal Health Science Conference: The Beekeeping Conference November 4-6, 2010, p. 9-17. Addleton Academic Publishers, New York, ISBN 978-1-935494-10-2.

9. Curcă D. - Istoria apiculturii românești. A IX-a editie a CURSULUI DE INIȚIERE ÎN ISTORIA ȘI FILOSOFIA ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII, ACADEMIA ROMÂNĂ, *Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST)*, Marți 24.03.2015, 18⁰⁰-19⁴⁰; A.O.Ș.R. (Piața Lahovari nr. 9); Prezentare orală în PPs.
10. Curcă D. - Din istoria apiculturii românești. Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri în Revervă din România (AMFOR), ședința din ziua de vineri 24 Aprilie 2015, orele 10³⁰ la Cercul Militar Național, sala Cinematograf; Prezentare orală în PPs.
11. Curcă D. - Generalul doctor veterinar Florin Begnescu (1880-1949): om de știință și publicist. Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ofițeri în Revervă din România (AMFOR), ședința din ziua de vineri 22 Iunie 2018, orele 10³⁰ la Cercul Militar Național, sala Cinematograf; Prezentare orală în PPs.
12. Curcă D. - File din istoria apiculturii românești - de la origini până astăzi (partea a I-a). în revista VETERINARIA, Anul XI, Nr. 41, Ianuarie-Martie, 2021, p. 30-56. PRINT ISSN 2247-4935 ISSN-L=ISSN 2247-4935 ONLINE ISSN 2284-6026 ISSN-L=2247-4935
13. Curcă D. - File din istoria apiculturii românești - de la origini până astăzi (partea a II-a). în revista VETERINARIA, Anul XI, Nr. 42, Aprilie-Iunie, 2021, p. 20-56. PRINT ISSN 2247-4935 ISSN-L=ISSN 2247-4935 ONLINE ISSN 2284-6026 ISSN-L=2247-4935
14. Davidescu D., Davidescu Velicica – Secolul XX, Performanțe în Agricultură, Editura Ceres, București, 2002.
15. Diculescu C. – Elemente vechi grecești din limba română. În „Dacoromania”, Cluj, an 4, p. 462, 1927.
16. Foti N. – Primele organizații apicole și apariția celor dintâi publicații în Banat și Transilvania. Comunicare prezentată la deschiderea solemnă a celei de-a III-a Conferință a apicultorilor și Aniversarea centenarului primelor asociații apicole din România, 26 august, București 1974.
17. Hristea C. – Din istoricul apiculturii românești. Conferință prezentată la filiala A.C.A., București, 1974.
18. Ialomițeanu M. – Polenul, aliment-medicament valoare biostimulentă și terapeutică. Editura APIMONDIA, București 1978.
19. Lupșan V. I. – Introducere în istoricul apiculturii românești. Editura Efi-Rom, 2001.
20. Marin M. – Măsuri sanitare-veterinare în stupine. Redacția publicațiilor apicole, București 1987.
21. Maxim Elena – *Vânătoarea de albine sălbatice în România*, în *Anuarul Institutului de cercetări etnologice și dialectologice*, nr.3, București, 1985.
22. Mârza E. – Din istoria cercetării științifice în apicultura românească. Indexul lucrărilor științifice publicate între anii 1937-1974, I.C.P.A., Anale, vol. I, București 1979.
23. Mladenov S. – Mierea și terapia cu miere. Editura Ceres, București, 1972.
24. Nistor I. – Istoria Bucovinei, Humanitas, Cultura materială p. 84-89, București 1991.
25. Paiu C. – Apicultura în Moldova și Țara Românească cu primele lor asociații și publicații apicole. Comunicare prezentată la deschiderea solemnă a celei de-a III-a Conferință a apicultorilor și Aniversarea centenarului primelor asociații apicole din România, 26 august, București, 1974.
26. Petre N., Rădulescu M. – Produse apicole. Indrumar pentru recoltarea și valorificarea lor. Biblioteca apicultorului, Asociația Crescătorilor de Albine, București, 1975.
27. Poncea-Andronescu B., Curcă D. - Loca americană la albinele melifere. Revista Română de Medicină Veterinară, vol. 19, nr. 3/2009, p. 31-47, ISSN: 1220-3173
28. Popescu N. – Defectele cerii de albine, posibilități de prevenire și remedierea lor. Instrucțiuni tehnice. Redacția publicațiilor apicole, București 1988.
29. Popescu N. – Salubritatea cerii și a fagurilor artificiali. Instrucțiuni tehnice. Redacția publicațiilor apicole, București 1988.
30. Pușcariu Sextil – Studii și notițe fiologice. Etimologii: *Albină*, în „Convorbiri literare”, an 39, nr. 1, p. 50, București 1905.

31. Simion Florea Marian – *Insectele în limba credințelor și obiceiurile românilor. Studiu folkloristic*, București, 1903, p. 141.
32. Volcinschi Tr., Săvulescu Șt., Scorenică O., Nicolaide N. – *Utilaje și construcții apicole*. Redacția publicațiilor apicole, București 1980.
33. Volcinschi Tr. – *Ceara*, A.C.A., Centrul de Material Didactic și Propagandă Agricolă, Redacția de propagandă tehnică agricolă, București 1988.
34. xxx – *Propolisul, un produs al apiculturii*. Ediția a III-a, revizuită și adăugită. APIMONDIA, București 1981.
35. xxx – *Păstura*, Dicționarul limbii române moderne, termenul este greșit înțeles, fiind confundat cu propolisul, Editura Academiei Române, p. 597, București, 1958.
36. xxx – *Manualul apicultorului*, A.C.A. Colectiv de autori, ediția a VI-a, Redacția publicațiilor apicole, București 1986.

Bibliografie Web

37. <https://asema.home.blog/2021/01/19/din-istoria-apiculturii-romane-prezentare-de-prof-dr-dumitru-curca-si-colab/>
38. <https://dokumen.tips/business/din-istoria-apiculturii-romane-prezentare-de-prof-dr-dumitru-curca-si-colab.html>
39. <https://www.slideshare.net/eurohonig/din-istoria-apiculturii-romane-prezentare-de-dumitru-curc-si-colab/>
40. <https://www.scribd.com/presentation/108548824/Din-Istoria-Apiculturii-Romane>
41. <http://www.apiterapie.ro/soc-romana-de-apiterapie/congrese/congres-xii-sra/program/>
42. <http://bibliotecagri.blogspot.com/2012/11/din-istoria-apiculturii-romane-prof-dr.html>
43. https://www.academia.edu/27610569/Albinaritul_intre_pasiune_si_afacere
44. <https://www.thefreelibrary.com/From+the+history+of+the+Romanian+apiculture.-a0267519441>
45. <https://www.thefreelibrary.com/From+the+history+of+the+Romanian+apiculture.-a0267519441>
46. Free News, Magazines, Newspapers, Journals, Reference Articles and Classic Books - Free Online Library (thefreelibrary.com)

Title Annotation: PROCEEDINGS OF THE 1ST INTERNATIONAL ANIMAL HEALTH SCIENCE CONFERENCE: THE BEEKEEPING CONFERENCE

Author: Curca, Dumitru; Andronie, Ioana Cristina; Andronie, Viorel

Publication: Economics, Management, and Financial Markets

Article Type: Report

Date: Mar 1, 2011

Words: 4604

Previous Article: General theoretical problems concerning playful behavior.

Next Article: Bee products--legal status health claims to be evaluated by EFSA (European Food Safety Authority).

Topics: Beeswax